

det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), at der ikke kan være Meget at sige dertil. Jeg skal dog ikke nmlade af udtale, at dersom her havde været en Forhandling om Hærorganisation, saa havde der ganske vist været en Leilighed til at drage dette Spørgsmaal om Militarismen frem; men dengang Hærlovens Organisation forhandlede her i Rigsdagen, nemlig i 1867, var det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds jo selv en af dem, der rakte Haanden til at gennemføre denne Hærorrdning, som vi nu i 1880 have faaet yderligere udviklet, og da han ikke dengang gjorde sine Betragtninger om Militarismens Nædselsfuldheder gjældende, saa synes jeg, at det er noget orkesløst nu at fremkomme dermed ved denne Leilighed. Den Militarisme, vi nu lide saa forfærdelig af her i Landet, er jo dog ikke fastere, end at det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) gjentagne Gange har kunnet trænge ind i Kredsen og foranledige, at hvor der virkelig har fundet Misbrug Sted, ere de blevne paatalte og straffede. Det er jo saaledes i alle Forhold i Livet: naar flere Menneſter skulle indgaa en Forening, saa maa der være en vis Orden tilstede; uden det kan det ikke gaa. Det er jo fortrinnsvis fornødent i Hæren, hvor det især er unge Menneſter, der skal arbeides med, at der maa være Orden, og at denne maa strengt overholdes; men selv i en Forsamling som denne høie Forsamling kan Orden ikke undværes. Ja, selv det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har jo ikke kunnet undvære Støtte af en ledende Haand for at holde sig indenfor de rette Grændser; altsaa synes jeg ikke, det er Noget at foragre sig over, at der ogsaa maa være Disciplin i Hæren. Det ærede Medlem kom dernæst med en Udtalelse, som jeg maa give ham Ret i, og det er den, at Algerbrugets Stilling virkelig for Tiden er i høi Grad fortrykt. Naar han imidlertid syntes at ville antyde, at dette maa tilskrives den bestaaende Regjering og det bestaaende Regjeringsystem, eller at det maa bebreides Regjeringen, at den ikke havde afhjulpet denne Fortrykthed, saa tror jeg dog ikke, at han har Ret i den Ting. Grunden til den mindre gode Tilstand, som for Tiden er tilstede for Algerbrugerne, er den, at de Paagjældende have kjøbt deres Eiendomme for dyrt; de have i Tillid til, at de bedre Tider, vi havde for 20—30 Aar siden, skulde vedblive, gaet fremad som hidtil, men den Forventning er ikke slaet til, Tiderne ere blevne ringere, Produktionen har ikke kunnet udvides, medens Priserne ere betydelig faldende, og de synes

ikke nu at kunne hæves paant. Dette er Marsagen til, at Algerbrugets Stilling er mindre god, end den tidligere har været. Jeg mener imidlertid ikke, at dette er tilstræffeligt til at afholde os fra at gaa ind paa de Bevillinger, der ere fornødne til de Fæstningsanlæg, der her er Tale om, thi det er ikke nødvendigt at udskrive nye Statter for at faae disse Fæstningsanlæg gennemførte. Skulde de ikke kunne gennemføres med de ordinære Statter, og hvad der ellers habes, saa var der jo den Udvei at optage Laan, saa at Algerbrugernes Stilling ikke behøvede at officeres ved dette Lovforslag. Naar det ærede Medlem frygtede for, at Kjøbenhavn vilde faae en altsfor dominerende Indflydelse, naar den blev en Fæstning, og i saa Henseende hentydede til, hvad der allerede er sket i vor indre Styrelse, og navnede den provisoriske Finantslov og de foreløbige Bevillinger, hvormed der har været regjeret Aaret rundt osv., er der det Mærkelige derved, at disse Foranstaltninger jo ere blevne gennemførte i en fuldstændig aaben By, hvor det ærede Medlem jo kunde have ført sine Legioner frem for at tage Revanche. Hvis han ellers havde havt Mod dertil. Men det har det ærede Medlem ikke gjort, saa at det altsaa ikke synes i den Henseende at have Noget at betyde, hvad enten Byen er aaben eller befæstet. Det ærede Medlem har i det Hele en Tilbøielighed til at udøste Magten, men naar han saa kommer til at staa ligeoverfor den, gjør han dog ikke Noget, og det vilde derfor dog maasse være klogt af det ærede Medlem, om han ikke udøste Magten. Naar det ærede Medlem frygter for den dominerende Indflydelse, der skulde udgaa fra Kjøbenhavn, hvis Byen blev befæstet, saa vil jeg sige, at jeg vilde anse dette for mindre uheldigt, end om den dominerende Indflydelse skulde komme andetsteds fra, og det er for at forhindre dette, at vi ville befæste Kjøbenhavn. Saa kom det ærede Medlem tilbage til en Tanke, han tidligere har udtalt heri Thinget for nogle Aar siden, den nemlig, at vi i Farens Stund kunde stille 100,000 Mand til Ministerens Raadighed. Men om nu ogsaa dette var gjorligt, vilde det jo være heldigere for disse 100,000 Mand, om de havde et fast Punkt at støtte sig til, end om de ikke havde det, saa meget mere, som det kunde forudsættes, at selv om de 100,000 Mand kunde staves tilveie, vilde de ikke være saaledes indøvede, at de kunde gjøre fuld Fyldest i aaben Mark. Men en Ting er der, som det især er værdt at lægge Mærke til i de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem, og det er, at et af de Argumenter,